

محدودیتی در تخصیص آرد به نانوايي ها وجود ندارد

رئيس اتاق اصناف ايران با بيان اينکه ذخيره کافي براي آرد مورد نياز مردم داريم، گفت: نانوايي ها هر قدر نان بپزند، آرد مورد نيازشان تا ميني مي شود و محدوديت با مشکلي در اين زمينه وجود ندارد. قاسم نوده فراهاني گفت: در شرايط جنگ رمضان مقرر شد تا نانوايي ها در راستاي تا ميني نياز مردم به صورت ۲ تا ۳ شيفت نان پخت کنند، از اين رو آرد آزاد مورد نياز را تا ميني مي کنيم.

او با بيان اينکه سهميه آرد نانوايي ها را در استان هاي مسافر پذير نيز افزايش داده ايم گفت: با تمهيدات انديشيد شده استان هاي مسافر پذير از جمله مازندران، گيلان و قم در زنجيره تا ميني مشکلي ندارند و کالاها حتى مازاد هم تا ميني مي شود.

تخصیص ۹۶۰ همت اعتبار برای کالا بر گ در سال ۱۴۰۵

معاون رفاه و زير ترازو، کار و رفاه اجتماعي از پيش بيني اعتبار ۹۶۰ همتي براي تا ميني منابع مالي کالا بر گ توسط دولت و مجلس در بودجه ۱۴۰۵ خبر داد. يعقوب اندايش افزود: طي سال جاري در طرح جديد کالا بر گ به دنبال تصميم و تصويب دولت مبني بر حذف ارز چند نرخي و بکسان ساري نرخ ارز، سه نوبت اعتبار کالا بر گ به حساب سرپرستان خاناور واريز شده است.

اندايش اذعان داشت: در اين دوره به ازاي هر کدام از اعضاي خاناور يك ميليون تومان در هر ماه به حساب سرپرست خاناور واريز شد که تخصصي ۹۶۰ هزار ميليارد تومان، نشان دهنده پيش بيني اعتبار کالا بر گ براي ۱۲ ماه حداقل براي ۸۰ ميليون ايراني و هر کدام از هموطنان به مبلغ يك ميليون تومان است.

افت ۲ هزار تومانی دلار در بازار ارز رسمی

قيمت هر دلار آمريکا در مرکز مبادله ارز و طلاي ايران با ۲ هزار تومان کاهش به ۱۳۷ هزار تومان رسيد. به گزارش همشهری، آن طور که آمار ها نشان مي دهد در دادو ستدهاي شنبه ۲۳ اسفند ماه، قيمت خريد دلار آمريکا ۱۳۶ هزار و ۶۶۰ تومان و فروش آن ۱۳۷ هزار و ۹۰۱ تومان ثبت شد. اين در حالي است که قيمت دلار در روز قبل ۱۳۹ هزار و ۴۴۹ تومان اعلام شده بود. بنابر اين نرخ ارز در معاملات ديروز با کاهش بيش از ۲ هزار توماني مواجه شد. يورو نيز با قيمت خريد ۱۵۶ هزار و ۳۹۵ تومان و قيمت فروش ۱۵۷ هزار و ۸۱۵ تومان در تابلوي معاملات مرکز مبادله قرار گرفت.

قيام قيمت ها در دنيا

هزينه جنگ طلبی آمريکا حالا از جيب همه مردم دنيا برداشته می شود، حتی شهروندان آمريکا

گروه اقتصاد | جنگ عليه اقتصاد: اين نخستين گزارش

پيام روشن سياست جنگ طلبانه مردي است که مدعي دريافت جايزه صلح نوبل هم بود اما حالا همه مردم دنيا در حال پرداخت هزينه جنگي هستند که دونالد ترامپ بر پا کرده و راه خروج و پايان آن را هم نمي داند. قيام قيمت ها در دنيا با تجاوز و حمله مشترک آمريکا و اسرائيل به ايران نشان داد که سلاح هر گز صلح و ثبات نمي آفريند و آنکه زور گويي با اسلحه را نشان اقتدار و صلح آفريني مي پندارد، امنيت اقتصاد دنيا را به خطر مي اندازد.

حتي سلاح هاي به گفته رئيس جمهور آمريکا پيشرفته و مدرن اين کشور هم توانست امنيت کشتيراني در تنگه هرمز را تضمين کند و سير دفاعي براي کشور هاي منطقه باشد که خاک خود را به پا يگاه هاي نظامي آمريکا اختصاص داده اند. در تازه ترين رو يندا، عربستان سعودي، بزرگ ترين صادر کننده نفت جهان در بحبوحه جنگ آمريکا و رژيم صهيونيستي عليه ايران توليد نفت خام خود را از دو ميدان بزرگ فراساحلي کاهش داده و توليد روزانه اين کشور حدود ۲ ميليون بشکه کاهش يافته و به حدود ۸ ميليون بشکه رسيده است. توليد کنندگان نفت خليج فارس در خاور ميانه به دليل مسدود شدن تنگه هرمز، آبراه پارک بين ايران و عمان، از زمان آغاز جنگ ايالات متحده و رژيم صهيونيستي عليه ايران در ۲۸ فوريه (نهم اسفند)، مجبور به کاهش زيادي از توليد خود شده اند.

راستي دود آتش جنگي که دونالد ترامپ به پا کرده حالا به چشم همه دنيا مي رود. اثر اوليه اين دود را در جهش نرخ هاي کليدي بيبينيد و بدانيد که چالش و هزينه سنگين بعدي، نرخ تورمي است که همه دنيا بايد تحمل کنند.

قيمت گازوئيل در نقاط منتخب دنيا

	آمریکا: کان		آلمان (بئتر)
■ قبل: ۲۸ دلار	■ قبل: ۳۸ دلار	■ قبل: ۱۷۱ يورو	■ قبل: ۱۷۱ يورو
■ حالا: ۵۵ دلار	■ حالا: ۵۵ دلار	■ حالا: ۱۹۵ يورو	■ حالا: ۲۱۸ يورو
■ درصد رشد: ۹۶٪	■ درصد رشد: ۴۴٪	■ درصد رشد: ۱۴٪	■ درصد رشد: ۲۷٪

قيمت نفت و گاز

	قيمت نفت برنت
■ قبل: ۷۵ دلار	■ درصد رشد: ۳۷٫۳ درصد
■ حالا: ۱۰۳ دلار	

نفت خام آمريکا

	■ قبل: ۶۵ دلار	■ درصد رشد: ۵۱٪
	■ حالا: ۹۸ دلار	

هر گالن نفت کوره

	■ قبل: ۲٫۷۰	■ درصد رشد: ۴۷٫۶ درصد
	■ حالا: ۴ دلار	

گاز طبيعي در اروپا

	■ قبل: ۳۲٫۵ يورو	■ درصد رشد: ۵۳٫۸ درصد
	■ حالا: ۵۰ يورو	

آمریکا: کان

	■ قبل: ۲٫۶۸ دلار	■ درصد رشد: ۲۲٪
	■ حالا: ۳٫۲۶ دلار	

چين (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۰۶ دلار	■ درصد رشد: ۱۲٫۳ درصد
	■ حالا: ۱٫۱۹ دلار	

ایتاليا (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۶۵ دلار	■ درصد رشد: ۷٫۸ درصد
	■ حالا: ۱٫۷۸ دلار	

آلمان (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۷۵ دلار	■ درصد رشد: ۱۶٪
	■ حالا: ۲٫۰۳ دلار	

فرانسه (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۶۸ دلار	■ درصد رشد: ۶٫۵ درصد
	■ حالا: ۱٫۷۹ دلار	

سوئيس (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۶۷ فرانک	■ درصد رشد: ۶٫۶ درصد
	■ حالا: ۱٫۷۸ فرانک	

اوکراين (بئتر)

	■ قبل: ۱٫۴۳ دلار	■ درصد رشد: ۱۱٫۹ درصد
	■ حالا: ۱٫۶ دلار	

ترکيه (بئتر)

	■ قبل: ۵۵ لير	■ درصد رشد: ۱۱٫۱ درصد
	■ حالا: ۶۱٫۱ لير	

بازار املاک دوبي با گذشت دو هفته از جنگ، با سقوط ۳۳ درصدی و از دست دادن ۲۷ ميليارد دلار ارزش خود، به حدود ۵۵۰ ميليارد دلار رسیده است. اين بزرگ ترين ريزش تاريخ بازار مسکن دوبي محسوب می شود.

پارک وی

گردشگری جنوب خليج فارس در اغما

با آغاز جنگ تحميلي آمريکا و اسرائيل عليه ايران، پيرو هشدارهاي قبلي با يگاه هاي آمريکايي در کشور هاي منطقه به اهداف جنگي مشروح براي جمهوری اسلامي تبديل شد و بلافاصله صنعت گردشگری کشور هاي ميزبان با يگاه ها، به اغما رفت. حالا شهر گردشگری دوبي به شهر ارواح تبديل شده و سايه جنگ بر سر اين صنعت، همچنان قرباني مالي می گيرد.

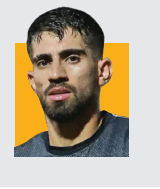
شهاب علي عرب، نايب رئيس کميسيون گردشگری اتاق ايران و کارشناس اقتصاد گردشگری در برنامه «پارک وي» تلویزيون همشهری در اين باره گفت: اتفاقاتي که در منطقه رخ داده و متاسفانه حمايت هايي که امارات متحده عربي در جنگ رمضان از آمريکا داشت، وضعيت بدی براي صنعت گردشگری اين کشور از جمله براي شهر دوبي در بي داشت.

وی افزود: بايد به اين نکته توجه کنيم که تنها چيزی که دوبي براي خود به يک برند تبديل کرده بود و روی آن مانور بسيار زيادي می داد بحث امنيت بود. با توجه به اينکه اين کشور تحت حمايت آمريکا محسوب می شد و بسياری فکر می کردند به همين دليل امنيت اين کشور دائمي است، حالا به صورت کامل زير سوال رفته و متعاقب آن لطمه اي چشمگير و دائمي به صنعت گردشگری و اقتصاد دوبي وارد شده است که آينده دوبي را مطمئناً در گرو خواهد کرد.

علي عرب ادامه داد: کشور هاي حاشيه خليج فارس و در راس آنها دوبي روی موضوع امنيت براي سرمايه گذاران در همه حوزه ها از جمله تجارت و گردشگری مانور زيادي می دادند و زير ساخت ها هم بر همين مبنا پي ريزی شده بود که حالا همه آن برنامه ها بر هم خورده است.

نايب رئيس کميسيون گردشگری اتاق ايران درباره ميزان ضرر مالي ناشی از تعطيل شدن گردشگری در دوبي نيز گفت: شواهد نشان می دهد گردشگراني که به مصر و ترکيه رفته اند نسبت به سال قبل ۱۷ درصد افزايش يافته، در حالي که الان يک بازه زماني مهم براي گردشگری ورودی دوبي در فصل زمستان محسوب می شود.

وی اضافه کرد: اگر بخواهيم به صورت موقت هم به اين قضيه نگاه کنيم، اين کشور لطمه سنگيني خورده است و عدد و رقم هاي مطرح شده نيز از خسارت روزانه ۶۰۰ ميليارد دلاری در حوزه گردشگری کشور هاي حوزه خليج فارس حکايت دارد که اين عدد اصلاً قابل برگشت نيست.

ملت ايران؛ الگوي شرافت

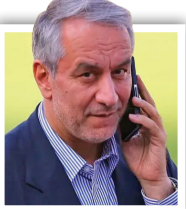
عليرضا کوشکي، هافبک ملي پوش استقلال ضمن محکوم کردن تجاوز به ايران گفت: «حمله به مدارس و منازل مسکونی نشان دهنده بر حمی دشمن است. همبستگی و غيرت ملت ايران بار ديگر تاريخ ساز شد؛ مردمی که يک وجب از خاک خود را نمی دهند. يقين دارم از اين ملت تا سال ها به عنوان الگوي شرافت ياد می شود.»

بيشتر به هم کمک کنيم
علي عليپور، مهاجم پرسپوليس، حملات به کشور و تخريب ناچوانمردانه مدارس و ورزشگاه آزادی را محکوم کرد. او در اين خصوص گفت: «مطمئناً با وحدت و همدلی، بهتر از قبل خواهيم ساخت.» او همنين از هموطنان خواست در اين شرايط سخت، بيشتري از گذشته به يکديگر کمک کنند و آرامش بخش هم باشند.

پارک وی

انصراف ممنوع!

علي کفاشيان در گفت و گو با همشهری، راهکاری قانونی و تهاجمی پيش روی ديپلماسی ورزشی کشور قرار داد

علي کفاشيان، رئيس سابق فدراسيون فوتبال با تاکيد بر نقض اشکال قوانين فيفا از استراتژی هوشمندانه ايران براي مقابله با کار شکنی هاي ميزبان سرده برداشت: «انصراف ندهيد، بازی ها را به کانادا و مکزیک بپريد!»

سايه سنگين سياست بار ديگر بر مستطيل سبز افتاده است. با نزديک شدن به جام جهانی و ميزبانی مشترک آمريکا، کانادا و مکزیک، زمزمه هاي مبني بر تهديد و کار شکنی در مسير حضور تيم ملی ايران به گوش می رسد؛ تهديدي که تا اين لحظه تنها با سکوت معنادار فدراسيون جهانی فوتبال (فيفا) همراه بوده است. اما در ميان اين هياهو، علي کفاشيان در گفت و گویی صريح با تلویزيون همشهری، راهکاری قانونی و تهاجمی را پيش روی ديپلماسی ورزشی کشور قرار داد. کفاشيان با رجوع به تجربه سال حضورش در مسند رياست، به يک اصل کليدی و غير قابل چشم پوشی در اساسنامه فيفا اشاره می کند: «تضمين امنيت و تسهيل حضور تيم ها، او ياد آور می شود که فرم هاي ميزبانی فيفا تنها چند بر گه ساده نيستند، بلکه دولت کشور ميزبان بايد بالاترين تضمين هاي امنيتی، اقتصادی و کنسولي را ارائه دهد. از نگاه او، اظهارات تهديد آميز اخير، نقض اشکال اين تعهدات بين المللی است و فيفا چراغی جز واکنش نخواهد داشت.

در حالي که شايد در گوشه و کنار صحبت از احتمال انصراف ايران به ميان بيابيد، کفاشيان اين ايده را تسليم شدن و بازی در زمين حريف می داند. روايت او از اين نبرد ديپلماتيک يک دستور کار روشن دارد؛ عقب نشيني ممنوع! او معتقد است ايران بايد با قدرت اعلام کند که در مسابقات حاضر می شود تا خيال ميزبان از غيبت ما راحت نشود. نقطه اوج اين روايت، يک پانک حقوقی است. کفاشيان پيشهاد می دهد فدراسيون فوتبال بايد فوراً با ارسال نامه اي اعتراضی به فيفا، عدم صلاحيت آمريکا در تا ميني مسابقات را گوشزد کند. راهکار نهمی او قاطعانه است؛ درخواست رسمی ايران براي تغيير محل برگزار ی بازی هاي تيم ملی و انتقال آن ها به خاک دو ميزبان ديگر، يعني کانادا يا مکزیک.

تکرار تاريخ؟

مروری بر تاريخچه حذف و تحريم هاي سياسی در جام هاي جهانی و آينده نامشخص ايران در مسابقات پيش رو

گروه تماشاگر اصداي آز بر هاي خطر، تيتراي ملتپ خيز گزاري هاي جهان و بوی باروت در خاور ميانه، بار ديگر نشان داد که ورزش و سياست، بر خلاف شعارهاي زيبای سياس زمان هاي بين المللی، هر گز از يکديگر جدا نموده اند. با تشديد تنش ها و حملات اخير آمريکا و اسرائيل به منافع ايران، و در بي آن تويتت جنجنالی و تحريك آميز دونالد ترامپ عليه تيم ملی فوتبال ايران، موجی از تکرارتي در ميان فوتبال دوستان ايراني شکل گرفته است. در اين ميان، سکوت معنادار فيفا که هميشه ادعاي جدائي فوتبال از سياست را داشته، بر ابهامات افزوده است. جام جهانی ۲۰۲۶ فرست است به ميزبانی مشترک ايالات متحده آمريکا، کانادا و مکزیک برگزار شود. تيم ملی ايران که بگی از قدرت هاي سنتی قاره آسياست، مسير هموار ي براي صعود به اين رقابت ها داشت و خيلي زود جواز حضور در اين رقابت ها را کسب کرده. اما حالا يک سوال بزرگ و تاريخی ذهن همه را در گير کرده است: آيا با توجه به خصوصت هاي عميق سياسی، تهديد هاي علنی و احتمال عدم صدور روايد يا حتی تحريم مسابقات از سوی خود ايران به نشانه اعتراض، ممکن است يوز هاي ايراني بزرگ ترين فستيوال فوتبال جهان را از دست بدهند؟ برای پاسخ به اين سوال و در ک يهتير اين شرايط ملتپ، بايد به تاريخچه جام هاي جهانی نگاهي بيندازيم. تاريخ نشان می دهد که مستطيل سبز بارها و بارها تحت تاثير تصميمات سياستمداران، جنگ ها و تحريم ها قرار گرفته است. حذف، انصراف يا محروميت تيم ها به دلایل غير ورزشی، اتفاق تازه ای در تقويم فيفا نيست.

۱ زخم جنگ جهانی بر پيکر فوتبال

درست همان طور که امروز سايه جنگ بر سر خاور ميانه سنگيني می کند، در اواسط قرن بيستم نيز جنگ جهانی دوم فوتبال را به محاق برد. در سال هاي ۱۹۴۲ و ۱۹۴۶، غرض نوبل و تانک ها جای سوت داوران را گرفت و جام جهانی به طور کامل لغو شد. پس از پايان جنگ و رفتي جهان در سال ۱۹۵۰ در برزيل دوباره گر دهم آمد فوتبال را جشن بگيرد، فيفا با ويکر دی کاملا سياسی، کشور هاي آلمان و ژاپن را به عنوان آغاز گران جنگ از حضور در مسابقات و حتی هر حله مقدماتی محروم کرد. اين نشان داد که در دنياي فوتبال، بزرگان جنگ قوانين را ديکنه می کنند.

۲ وقتی نقشه جغرافياي تغيير می کند

اتريش در دهه ۱۹۳۰ يکی از قدرت هاي بلامنزع فوتبال اروپا بود و به جام جهانی ۱۹۳۸ فرانسه نيز صعود کرده بود. اما چند ماه پيش از آغاز مسابقات، ماشين جنگی آلمان نازی در عمليات «آئنلوس»، اتریش را به خاک خود ضميمه کرد. نام اتریش از جدول مسابقات پاک شد و بازیکنان اين تيم با جشنی اشک بار مجبور شدند لباس تيم ملی آلمان را بر تن کنند؛ تصويری تلخ از تنگ ورزش در برابر قدرت طلبی سياستمداران. در دهه ۹۰ ميلادی نيز داستان مشابهی برای يوگسلاوی رخ داد. تيمي بر از ستاره هاي درخشان که آماده فتح جام جهانی ۱۹۹۴ آمريکا بود، به دليل آغاز جنگ هاي داخلی بالکان و تحريم هاي گسترده سازمان ملل متحده، با حکم فيفا و يوزا از مسابقات مقدماتی کنار گذاشته شد.

۳ آينده مبهم

حالا، با مرور اين تاريخچه بر فراز و نشيب، به زمان حال و وضعيت پيچيده ايران بر می گرديم. از يک سو تويت هاي تند ترامپ و سياست هاي خصمانه ميزبان اصلي جام جهانی ۲۰۲۶ (آمريکا) و از سوی ديگر سکوت محافظه کارانه فيفا، فشار را به شدت غير آلود کرده است. آيا ايران در صورت تداوم تنش ها، برای کادر و بازیکنان ايراني ويزا صادر خواهد کرد؟ آيا ايران در اعتراضی به اين حملات و فشار هاي سياسی، مسير اتحاد جماهير شوروی در سال ۱۹۷۴ را در پيش گرفته و خود را حضور در کشور يی، سناریوی روسيه را برای ايران پياده سازی می کند؟ هنوز سوت آغاز مسابقات کشور هاي غربي، سناریوی روسيه را برای ايران پياده سازی می کند؟ اما به نظر می رسد رقابت اصلي، مدت ها است که در زمين هاي چمن، بلکه در راهرو هاي تاريک سياست آغاز شده است. فوتبال، اين زيربناي بازی جهان، بار ديگر در انتظار است تا ببيند آيا صلح می تواند بر کينه يروز نشود، يا اينکه نام ايران نيز به ليست بلندبالای غايبان سياسی تاريخ جام هاي جهانی اضافه خواهد شد.

۴ تحريم ها و انصراف هاي اعتراضی

گاهی اوقات اين خود کشور ها هستند که در اعتراضی به شرايط سياسی يا بی عدالتی ها، از حضور در مسابقات انصراف می دهند. شايد شبیه ترين سناريو به وضعيت احتمالی ايران در جام جهانی پيش رو، ماجرای اتحاد جماهير شوروی در سال ۱۹۷۴ باشد. شوروی در مرحله پلي آف بايد به مصاف شیلی می رفت. اما در شیلی ژنرال پينوشه با يک کودتای خونين قدرت را در دست گرفته بود و استاد يوم ملی سانتياگو را به شکنجه گاه مخالفان تبديل کرده بود. مقامات شوروی اعلام کردند که روی چمن هاي آغشته به خون بازی نخواهند کرد. فيفا اما اين استدلال سياسی و انسانی را نپذيرفت. رای به يروزی شیلی داد و شوروی از جام جهانی حذف شد. اعتراضات دسته جمعی نيز سابقه طولانی دارد. در جام جهانی ۱۹۶۶ انگلستان، فيفا در تصميمی عجيب و نبعيض آميز، برای دو قاره پهناور آسيا و آفریقا تنها يک سهميه مشترک در ندد گرفت. تمامی ۱۵ کشور آفریقای حاضر در مرحله مقدماتی، در اعتراضی به اين بی عدالتی فيفا، مسابقات را تحريم کردند و دسته جمعی انصراف دادند. اين انصراف تاريخی در نهايت فيفا را مجبور کرد در دوره بعدي سهميه آفریقا را افزايش دهد. آرزوتنين نيز در سال هاي ۱۹۳۰، ۱۹۵۰ و ۱۹۵۴، نه فقط به خاطر داستان معروف «بازی با پای برهنه»، قيد حضور در جام جهانی را زد. حتی تيم ملی هند در سال ۱۹۵۰، نه فقط به خاطر داستان معروف «بازی با پای برهنه»، بلکه به دليل مشکلات مالی و کم اهميت دانستن جام جهانی در آن مقطع سياسی، از سفر طولانی به برزيل انصراف داد.